

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 13.607 van 2 juli 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 14 april 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 16 maart 2008 waarbij zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. BERGMANS verschijnt en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker diende op 10 mei 2006 een asielverzoek in. Deze aanvraag werd afgewezen op 13 oktober 2006 door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

1.2. Op 11 juni 2007 werd verzoeker in het bezit gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 16 maart 2008 werd verzoeker aangetroffen bij een controle en werd hij opnieuw in het bezit gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten. De motivering van deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

“(…)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Verweerder werpt op dat verzoeker geen belang heeft bij de ingestelde vordering. Hij wijst er op dat de eventuele schorsing of nietigverklaring van de bestreden beslissing niets afdoet aan de illegale verblijfstoestand van verzoeker. Hij licht toe dat verzoeker reeds op 11 juni 2007 in het bezit gesteld werd van een bevel om het grondgebied te verlaten en dat dit bevel niet werd aangevochten voor de Raad.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het is niet betwist dat aan verzoeker op 11 juni 2007 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht en dat dit bevel uitvoerbaar is. De eventuele schorsing en vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten dat op 16 maart 2008 aan verzoeker werd betekend kan verzoeker derhalve niet tot voordeel strekken. Verzoeker heeft dan ook geen belang bij de vordering tot schorsing en nietigverklaring van deze beslissing.

2.2. Waar verzoeker nog aanvoert dat hij een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden heeft ingediend en dat hij de schorsing en de nietigverklaring vordert van de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, dient te worden opgemerkt dat hij in gebreke blijft om aan te tonen dat hij een verblijfsmachtiging heeft aangevraagd en dat deze middels een afzonderlijke beslissing zou zijn afgewezen. Het beroep is onontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen een beslissing waarvan verzoeker het bestaan niet aannemelijk maakt en waarvan verweerder uitdrukkelijk stelt dat deze beslissing niet werd genomen. In de mate dat verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem op 16 maart 2008 werd ter kennis gebracht zou gelijkstellen met een beslissing waarbij hem een machtiging tot verblijf wordt geweigerd dient te worden verwezen naar de uiteenzetting onder punt 2.1.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging

voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend en acht door:

dhr. G. DE BOECK,	wnd. kamervoorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. I. CORNELIS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS.

G. DE BOECK.